

ЖОФРЕ РЮДЕЛ
ПЕСЕН ЗА ДАЛЕЧНАТА
ЛЮБОВ

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

*Пак пеят птиците в зори,
пак май е — китна пролет вече;
и тръгвам, щом се зазори —
зове ме любовта далече.
Но в своята скръб необяснима
все още виждам люта зима,
а не светът цъфтящ край мен.*

*И мен с любов ме Бог дари
в далечен край — щастлив съм вече,
но страдам пак, по-зле дори,
че щастието е далече.
Едничък взор към мен, любима —
и аз със страст неукротима
към теб политам окрилен.*

*Кой може да ме укори,
че жаждам аз, макар далече,
през планини и през гори
да бъда с моята дама вече.
Но много път пред мене има
и далнина необозрима,
и дълъг, нескончаем ден.*

*И скръб жестока ме мори,
но днес и радостен съм вече,
че като факел тя гори
пред мен — там, някъде далече:
през пустошта непроходима
със своя посох пилигрима
дай бог да стигне изнурен!*

*Не ще ме друга покори,
макар да вехна сам далече,
че няма нито по-добри,*

ни по-красиви, знам го вече.
За нея — с хубост несравнима —
редил бих рима подир рима,
бих страдал в сарацински плен.

Бог, който всичко сътвори,
обета ми приел е вече
и моля се да ускори
мига, жадуван отдалече.
Не искам замък тя да има —
на мен ми стига и килима
пред къщи, на брега зелен.

Но всеки ще се увери,
любов нещастна отдалече,
любов без ласки и игри —
това е моят жребий вече.
Съдбата е неумолима,
орисницата само кима
и гледа с поглед натъжен.

О, тая скръб неутешима:
обичаш тук като за трима,
а сам от обич си лишен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.